

ชื่อวิทยานิพนธ์

การวัดอุณหภูมิทางรักแร้และทางทวารหนักในทารกคลอดก่อนกำหนด

ชื่อผู้เขียน

นางสาวพัชรี จันทรินทร์

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลแม่และเด็ก

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัตนาดี ขอนตะวัน	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มาลี เจริญเมือง	กรรมการ
อาจารย์นายแพทย์ สมพร โชตินฤมล	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศนา มหานุภาพ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ละออ ตันติศิริพันธ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยพรรณนาเชิงเปรียบเทียบ เพื่อศึกษาค่าอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายและระยะเวลาที่น้อยที่สุดที่ใช้วัดอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายทารกคลอดก่อนกำหนดทางรักแร้และทางทวารหนัก เปรียบเทียบค่าอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายทารกคลอดก่อนกำหนดทางรักแร้และทางทวารหนัก และเปรียบเทียบระยะเวลาที่น้อยที่สุดที่ใช้วัดอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายทารกคลอดก่อนกำหนดทางรักแร้และทางทวารหนักโดยใช้เทอร์โมมิเตอร์แบบปรอท กลุ่มตัวอย่างคือ ทารกคลอดก่อนกำหนดที่อยู่ในคู่อบบแบบเซอริโว คอนโทรล ที่ควบคุมอุณหภูมิผิวหนังหน้าท้องของทารกคลอดก่อนกำหนดเท่ากับ 36.5 องศาเซลเซียส ควบคุมอุณหภูมิของห้องให้อยู่ระหว่าง 27 - 30 องศาเซลเซียส อายุครรภ์ระหว่าง 30 - 36 สัปดาห์ อายุหลังคลอดระหว่าง 48 - 72 ชั่วโมง ทารกมีการเจริญเติบโตเหมาะสมกับอายุในครรภ์ ที่เข้ารับการรักษานในหอผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มีภาวะเสี่ยงสูง โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จำนวน 30 ราย คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ตู้อบแบบเซอร์โว คอนโทรล เทอร์โมมิเตอร์ สำหรับวัดอุณหภูมิร่างกาย เทอร์โมมิเตอร์สำหรับวัดอุณหภูมิของอากาศในตู้อบ เครื่องวัดความชื้นสัมพัทธ์ แว่นขยายสำหรับอ่านค่าอุณหภูมิร่างกาย แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปของมารดาและแบบบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับอุณหภูมิร่างกายของทารกตลอดก่อนกำหนด เทอร์โมมิเตอร์ที่ใช้ในการวัดอุณหภูมิร่างกายทารกตลอดก่อนกำหนด ผู้วิจัยได้นำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการวัดโดยการเปรียบเทียบกับเทอร์โมมิเตอร์ที่ได้มาตรฐานของกรมอุตุนิยมวิทยา ความเชื่อมั่นของการอ่านค่าอุณหภูมิจากเทอร์โมมิเตอร์ของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 1

กลุ่มตัวอย่างทุกรายได้รับการวัดอุณหภูมิทางรักแร้และทางทวารหนักพร้อมๆกัน อ่านค่าอุณหภูมิที่วัดได้ทางรักแร้และทางทวารหนักทุก 1 นาที และบันทึกไว้โดยไม่นำเทอร์โมมิเตอร์ออกจากบริเวณที่วัดจนระดับปรอทไม่มีการเปลี่ยนแปลงต่อไปอีกเป็นเวลา 2 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้รับนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าอุณหภูมิสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างที่วัดได้ทางรักแร้และทางทวารหนัก ระยะเวลาที่น้อยที่สุดที่ใช้วัดค่าอุณหภูมิสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างทางรักแร้และทางทวารหนักนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้การทดสอบแบบวิลคอกซอน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ค่าอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายที่วัดได้ทางรักแร้อยู่ระหว่าง 36.7 - 37.3 องศาเซลเซียส ค่าอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายที่วัดได้ทางทวารหนักอยู่ระหว่าง 36.8 - 37.4 องศาเซลเซียส ผลต่างของค่าอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายที่วัดได้ระหว่างทางทวารหนักและทางรักแร้ระหว่าง 0.0 - 0.2 องศาเซลเซียส (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.11 องศาเซลเซียส) สำหรับระยะเวลาที่น้อยที่สุดที่ใช้วัดค่าอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 73.33) ใช้ระยะเวลาที่น้อยที่สุดในการวัดค่าอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายทางรักแร้เท่ากับ 3 นาที รองลงมา (ร้อยละ 26.67) เท่ากับ 2 นาที กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90) ใช้ระยะเวลาที่น้อยที่สุดในการวัดค่าอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายทางทวารหนักเท่ากับ 2 นาที รองลงมา (ร้อยละ 10) เท่ากับ 3 นาทีและกลุ่มตัวอย่างทุกราย (ร้อยละ 100) ใช้ระยะเวลาที่น้อยที่สุดในการวัดอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายทั้งทางรักแร้และทางทวารหนักภายใน 3 นาที

สำหรับผลการเปรียบเทียบค่าอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายทางรักแร้และทางทวารหนัก

และเปรียบเทียบระยะเวลาที่น้อยที่สุดที่ใช้วัดอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายทางรักแร้และทางทวารหนัก
สรุปได้ดังนี้

1. ค่าอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายทวารกคลอดก่อนกำหนดที่อยู่ในตู้อบที่วัดได้ทางรักแร้
และทางทวารหนักแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ระยะเวลาที่น้อยที่สุดที่ใช้วัดอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายทวารกคลอดก่อนกำหนดที่อยู่ใน
ตู้อบทางรักแร้นานกว่าทางทวารหนักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ถึงแม้ว่าค่าอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายทวารกคลอดก่อนกำหนดที่วัดได้ทางรักแร้และทาง
ทวารหนักจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม แต่ผลจากการศึกษาที่ได้รับจะเห็นได้ว่าค่า
อุณหภูมิสูงสุดที่วัดได้ทางทวารหนักสูงกว่าทางรักแร้เพียง 0.11 องศาเซลเซียสเท่านั้น ซึ่งในทาง
ปฏิบัติแล้วผลต่างเพียงเล็กน้อยเท่านี้ไม่มีผลทำให้การวินิจฉัยอาการของทารกแตกต่างกัน ดังนั้น
เมื่อพิจารณาถึงความปลอดภัยของทารก การวัดอุณหภูมิทางรักแร้น่าจะนำมาใช้ในการประเมิน
อุณหภูมิร่างกายของทารกคลอดก่อนกำหนดที่อยู่ในตู้อบแทนการวัดอุณหภูมิทางทวารหนัก ทั้งนี้
ควรจัดให้ทารกอยู่ในอุณหภูมิสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมด้วย และระยะเวลา 3 นาทีเป็นระยะเวลาที่
เหมาะสมสำหรับการวัดอุณหภูมิร่างกายทวารกคลอดก่อนกำหนดทางรักแร้และทางทวารหนัก